

Zniżka stawek podatkowych!

Obrady rządu z przedstawicielami sfer gospodarczych obliczone na wielką i poważną skalę. — Świat gospodarczy odnosi się z najwyższym zaufaniem do polityki rządowej. Zadowolenie z planu ekonomicznego.

Min. Czechowicz zapowiada zniżkę wydatków państwowych, wycofanie bilonu oraz zasadniczo ocenia ujemnie podatek obrotowy. — Zwrot w poglądach p. min. skarbu.

(Telefonem od warszawskiego korespondenta „Republiki“.)

Warszawa, 1 listopada.

Dwadzieścia ośm godzin z jedną większą i jedną mniejszą przerwą trwała zapowiadana już przez „Republikę” w zeszłym tygodniu konferencja przedstawicieli wszystkich organizacji gospodarczych z przedstawicielami rządu. Siedemdziesięciu trzech reprezentantów gospodarstwa społecznego, pp. ministrowie Bartel, Czechowicz, Kwiatkowski, Jurkiewicz, Romocki, prezes i wiceprezes Banku Polskiego, pp. Karpiński i Młynarski rozpoczęli posiedzenie w sobotę o godzinie 6 po poł. i zakończyli je o godz. 2 w nocy, aby nazajutrz — w niedzielę — wznowić je rano o 10 i przerywawszy jeno na krótko w porze obiadowej, zakończyć ostatecznie o godz. 1 w nocy.

**

Nie było jeszcze od chwili zmartwychwstania Polski tak poważnej, tak wielkiej i tak głębokiej, ujętej konferencji metodorów życia gospodarczego z reprezentantami rządu — niemal ze wszystkimi członkami komitetu ekonomicznego rady ministrów. Uczestnicy posiedzenia, a specjalnie delegacji przemysłowej Łodzi, dr. Alfred Biederman, dr. Marceł Barciński i Henryk Grohman i Maurycy Poznański opuszczając Warszawę nie kryli się wcale w rozmowach z nami, że przebieg dwudziestoosmio godzinnych narad, wypełnionych referatami, dyskusją i odpowiedziami ministrów, nie tylko każe im nabrać głębokiej ufności do zamiarów rządu w dziedzinie gospodarczej, ale pozwala jaknajbardziej szczerze stwierdzić, że ludzie Polską rządzący zarzucili wreszcie traktowanie gospodarstwa społecznego, jako substancji najbardziej nadająca się... do eksperymentowania...

**

Po powitalnym przemówieniu wicepremiera prof. dr. Bartla rozpoczęły się referaty przedstawicieli najróżniejszych dziedzin życia gospodarczego. Zarówno ministrowie jak i wyżsi urzędnicy, przy słuchającym się przemówieniom, stwierdzali wysoki ich poziom i godne pochwały zaniechanie wszelkich aluzji politycznych, zgrzytliwych wycieczek polemicznych i demagogicznych przez mówców.

Senator Stecki w imieniu rolnictwa, p. Roger Bałagja z Krakowa, pos. Wierzbicki i pos. Wiślicki, hr. Sagańo, b. minister Olszewski uzupełnili się wzajemnie w przedstawieniu rządowi poglądów sfer gospodarczych na

kapitałne zagadnienie dnia WALKI Z DROŻYZNĄ.

nie pojętą przytem jako papierowe wyliczanie kar za „lichwiarskie ceny” i temu podobne „poczynania” biurokracji zachwycające niewybrednych „znawców” ekonomii społecznej.

Walka z drożyzną.

Zagadnienie

walki z drożyzną

postawione zostało odrazu w należytej płaszczyźnie. Mówcy z ramienia rolnictwa, przemysłu, handlu i bankowości wskazali przede wszystkim na istotę zagadnienia drożyzny w Polsce.

W niezwykle ciekawy sposób wykazali, że

drożyzna w zasadzie jest już sprawą względną.

Przecież jeżeli mowa o drożyznie — wywodzili mówcy — to uświadomić sobie trzeba, że przedmiot dla jednego drogi — nie jest drogim dla drugiego. Pojęcie „drogocności” stoi w ścisłym związku z zarobkiem jednostki

i dlatego mówiąc o drożyznie w Polsce należy zwrócić przede wszystkim uwagę na niskość zarobków, gdyż właśnie dla mało zarabiającego szereg przedmiotów codziennej i niecodziennej potrzeby jest drogi...

Dlatego też jeżeli mowa o drożyznie, uświadomić sobie jednocześnie trzeba dwa równorzędne problemy:

zniżki cen i podwyższenia zarobków.

**

Oba te problemy zająbiają jednakże, jaknajściślej o

brak kapitałów obrotowych w Polsce.

Płacąc drogo za kapitał obrotowy, za codzienne, popularne „dyskonto prywatne” nie można produkować tanio i niesposób płacić pracownikom więcej — niesposób

podnieść zarobków.

I to właśnie podkreślały referaty.

Wysunęło się zagadnienie pożyczki zagranicznej.

Pożyczka zagraniczna

Minister skarbu, p. Gabriel Czechowicz, przedstawił poglądy rządu na tę sprawę.

Już trzy tygodnie temu informowaliśmy czytelników „Republiki” o nich. Rząd pragnie pożyczki zagranicznej — jednak nie chce pożyczki lichwiarskiej — chce pożyczkę dogodną, niewysoko oprocentowaną, łatwą do spłaty. A pożyczka taka wpłynie do Polski wtedy, gdy złoty będzie dalej stał na obecnym poziomie niezachwianie gdy strona wpływów i wydatków w budżecie państwa będą sobie najzupełniej równe i gdy na życiu gospodarczym nie będzie się eksperymentować! — gdy będzie asekurowane od ciągłych zmian w polityce wobec niego!..

Za to rząd ręczy. Poreczenie to uczestnicy konferencji przyjęli do wiadomości przeciągnięci, burzliwymi oklaskami.

**

Referaty były mądre i głębokie — jednak znużyły nieco... Były niezmiernie długie. Poseł Wierzbicki mówił dwie i pół godziny, senator Stecki dwie godziny, pan Bałagja — pełne trzy godziny... — inni nie mniej długo...

**

Ministrowie i ich najbliżsi współpracownicy wysłuchiwali wszystkich z jedną kłą uwagą — widać było z odpowiedzi ich, że konferencja nie była „przelewaniem z pustego w próżne”. Siedzieli na sali obrad przez cały czas — opuszczali ją tylko często pan wicepremier Bartel. Nawet w późnych godzinach nocnych dyskretnie wsuwał się na salę sekretarz jego, porucznik Zaświłchowski i wywoływał szefa swego. Wzywał go Belweder — toczyła się batalja o sposób przyjęcia przez sejm dekretu prezydenta Rzplitej o otwarciu nowej sesji...

Marszałek Piłsudski nie spał...

Mówcy poruszyli wszystkie problemy z gospodarstwem związane — rząd otrzymał od nich cenne wskazania — ustne i na piśmie — a potem, kiedy przemawiać zaczęli ministrowie i w sposób wleżący mówić o przyszłej polityce gospodarczej rządu — okazało się, że

POJDZIE PO DOBREJ DRODZE,

że przemysł i rolnictwo i handel i banki mogą z ufnością wyczekiwać lepszej przyszłości — a rzesze pracownicze wraz z nimi.

Nie było jednego uczestnika konferencji, z którym zetknęliśmy się po jej zakończeniu, aby tego z najbardziej szczerym zadowoleniem nie wypowiedział.

Prace rządowe.

A więc przede wszystkim minister skarbu, p. Czechowicz. W tonie nieco minorowym uprzedził na wstępie obecnych, że rząd z obecnej, lekkiej poprawy koniunktur gospodarczych

nie wysnuwa wniosków, że najgorsze już jest poza nami,

nie daje się opanować, różowym suszanom i nie spoczywa. Przeciwnie — po zacerpieniu oddechu przez całą parą ku lepszej przyszłości.

Nie wdaje się w konszachty z politycznymi stronnictwami, nic nikomu specjalnie nie obiecuje — pracuje dla wszystkich. Z drożyzną walczyć będzie nie powierzchownie, a poważnie, od podstaw, usuwając pierwotne, a nie wtórne dopiero jej przyczyny. W tym celu przede wszystkim

zreformuje cały system podatkowy.

ŻADEN PODATEK NIE BĘDZIE PODWYŻSZONY

— przeciwnie — w myśl rad prof. Kemera nastąpi

ZNIŻKA STAWEK PODATKOWYCH.

Rząd zrozumiał, że wysokie stawki podatkowe są niecelowe, pozornie przyniesić mają wiele a w rzeczywistości przynoszą... — guzik — jak szeptem dokonał myśl ministra jeden z uczestników konferencji...

Wysokie stawki nie mogą być zebrane, a WZMAGAJĄ DROŻYZNĘ, bo trzeba umieszczać je w kalkulacji — po znizeniu ich zaś — plon ogólny będzie większy.

Rząd zgadza się z referentami, że **PODATEK OBROTOWY Z GOSPODARCZEGO PUNKTU WIDZENIA JEST SZKODLIWY**, jednak dopóki podatek dochodowy nie da większych rezultatów — rząd wyrzec się obrotowego nie może. Zniżył go natomiast już dla hurtowników z 2 proc. na jeden.

Dalej minister Czechowicz zapewnił — przy hucznych znów oklaskach, — że budżetowa równowaga zachwiana nie będzie, że

wydatki państwowe raczej zmaleją niż wzrosną,

a burza graw powitała kategorię jego oświadczenie, że na

INFLACJĘ JAWNĄ CZY UKRYTĄ RZĄD NIGDY NIE PÓJDZIE, ŻE NADMIAR BILONU WYCOFYWANY JEST KONSEKWENTNIE I TYLKO POKRYTY PIENIĄDZ BANKU POLSKIEGO BĘDZIE PIENIĄDZEM POLSKIM.

Ministrowie Romocki, Kwiatkowski i Jurkiewicz ze swej strony wykazali również, że to, co usłyszeli od reprezentantów gospodarstwa nie zesłiznęło się po nich bez śladu.

**

Czytelnicy „Republiki” przypomną sobie nichybnie, że po mianowaniu p. Czechowicza ministrem skarbu w kilku artykułach wskazywaliśmy zaniepokojenie sfer gospodarczych, przez tę nominację właśnie wywołane. Pan Czechowicz mianowicie — kiedy — był jeszcze dyrektorem departamentu podatków i opłat w ministerstwie skarbu, wydał książeczkę pod pseudonimem „Leliwa”, w której nawet bez osłanek zdradzał, że pewne formy inflacji i inne eksperymenty na ciele gospodarstwa społecznego nie są dlań zupełnie niesympatyczne — przeciwnie... — owszem... — i t. d...

Przemówienie jego, streszczone wyżej — stało w jaskrawej sprzeczności z myślami p. Leliwy — zachwytiło audytorjum.

I po konferencji, jeden z najwybitniejszych finansistów polskich, już w szatni odezwał się nagle: — „Panowie! — byliśmy przed chwilą

ŚWIADKAMI MORDERSTWA!..

— tableu... — „tak! — Czechowicz zamordował Leliwę!..”

Zniżka stawek podatkowych.

(Dokończenie)

Śmiech. żart, ale i... głębsze znaczenie...

Śmierć Leliwy nie zasmuciła nikogo — i nas nie smuci... — rozgrzeszamy nordercę...

Przemówienie p. wicepremiera.

Blisko dwadzieścia ośm godzin trwała już konferencja kiedy głos zabrał wicepremier Bartel. Żywo, z humorem, niepozobawionym pewnej miłej rubaszności zęgnął jej uczestników.

Zapewnił raz jeszcze, że rząd w dziedzinie polityki gospodarczej pójdzie tylko w myśl wskazań najwybitniejszych jej przedstawicieli.

Chce ze znawcami gospodarstwa współpracować stale i nieprzerwanie, każdy swój krok w tej dziedzinie odda pod ich kontrolę i dlatego zupełnie niezależnie od ciał doradczych przy poszczególnych resortach jak komitet celny, rada kolejowa, proponowana rada finansowa i t. p. —

powoła specjalną stałą radę przyboczną z przedstawicieli gospodarstwa niezbyt liczną, przy Komitecie ekonomicznym rady ministrów, w którego skład wchodzi ministrowie: skarbu, wojska, komunikacji, pracy i rolnictwa oraz premier.

— „Ministrowi nie wolno patrzeć tylko w swój peppek — kończył wicepremier prof. dr. Bartel z ujmującą prostotą — musi i inne pepki oglądać!..”

WŁAD. BEST.

Monarchiści polscy kładą pr. eprowadzenia plebiscytu pod hasłem: „Republika czy monarchja“

Warszawa, 1 listopada

Dziś wyszedł tutaj dodatek nadzwyczajny pisma tygodniowego „Pro Patria”, organu inteligencji monarchistycznej, który donosi, iż w lokalu przy ul. Traugutta 3 odbył się dziś zjazd monarchistycznej organizacji włościańskiej.

Zjazd uchwalił domagać się od rządu aby przeprowadził plebiscyt powszechny, któryby zdecydował: „Republika czy monarchja“.

W zgłoszonej rezolucji zjazd stwierdza, że ani sejm obecny ani przyszły nie będą prawdziwymi wyrazicielami potrzeb ludu i że sytuacja obecna jest tego rodzaju, że przywrócenie monarchji w Polsce jest koniecznością państwową.

Dodatek podobny wyszedł dzisiaj również w Częstochowie, wydany przez „Głos Monarchy“.

Oba te dodatki wywołały olbrzymie wrażenie.

Komuniści uzyskali większą ilość mandatów w sejmie saskim.

Berlin, 1 listopada

Agencja Telegraficzna Express.

Wybory do sejmiku saskiego, które odbyły się w niedzielę, zakończyły się porażką prawie wszystkich partii, z wyjątkiem komunistów. Zarówno prawica jak i centrum oraz lewica straciły od 29 do 57 proc. swoich mandatów na rzecz komunistów. Komuniści uzyskali 432 tysiące głosów, wówczas gdy podczas ostatnich wyborów do reichstagu otrzymali tylko 294 głosy. Następna partja, która uzyskała poważną liczbę głosów jest partja gospodarcza, która dotychczas nie miała żadnych mandatów, obecnie zaś dziesięć. Nacjonalisci stracili 5, socjaliści 6. Większość rządowa w nowym sejmie saskim będzie oparta na szerokiej koalicji, do której będą musiały przystąpić partje socjalistyczna, demokratyczna oraz ludowa Stressemana i centrum.

Lekarz-dentysta

TADEUSZ BABAD

Łódź, Nawrot 1a, Tel. 25-22

Zwołanie sejm i senatu.

Dekret prezydenta Rzeczypospolitej ukazał się na pół godziny przed terminem konstytucyjnym. Termin otwarcia izb ustawodawczych nie został ustalony.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

W terminie konstytucyjnie wyznaczonym onegdaj o godz. 12 w nocy, w ostatnim dniu października, podano do wiadomości dekrety prezydenta Rzeczypospolitej zwołujące sejm i senat na sesję zwyczajną, przeznaczoną na rozważenie i załatwienie projektu preliminarza budżetowego na rok 1927-28.

Dekrety mają brzmienie następujące: Na podstawie art. 25 konstytucji zwołuje do m. st. Warszawy sejm (senat) na sesję zwyczajną. Data otwarcia będzie oznaczona w oddzielnym zarządzeniu.

Warszawa, 31 października 1926 r.

(—) I. Mościcki.

(—) Piłsudski

Z przytoczonego tekstu wynika, że w dniu onegdajszym nastąpił sam tylko prawnopaiństwowy akt zwołania ciał ustawodawczych na sesję zwyczajną. Normalne w podobnych razach wyznaczenie pierwszego posiedzenia, nie nastąpiło, gdyż kwestję terminu i sposobu otwarcia sesji p. prezydent Rzplitej porucił p. prezesowi rady ministrów i marszałkowi sejmu.

P. marszałek Rataj wystosował wczoraj do p. prezesa ministrów pismo z propozycją, aby otwarcie sesji odbyło się w środę 3 listopada.

Przebieg wydarzeń był następujący:

O godz. 9,30 wieczór do marszałka sejmu przybyli limuzyną marszałek Piłsudskiego: minister sprawiedliwości

Meysztowicz, jako specjalny delegat prezesa rady ministrów i p. Car, szef kancelarii cywilnej p. prezydenta i poinformowali p. Rataja, że wydanie dekretu o zwołaniu sejmu zostanie w przepisany terminie wydane i doręczone marszałkowi sejmu i senatu.

Pp. Meysztowicz i Car udali się następnie na Zamek do prezydenta Rzeczypospolitej i przedłożyli mu do podpisu wygotowany już przedtem dekret.

P. prezydent położył na dokumencie podpis, poczem delegaci pojechali do Belwederu i przedstawili dekret Marszałkowi Piłsudskiemu, jako prezesowi rady ministrów do kontrasygnowania.

Następnie o godz. 11,20 przed północą pp. Meysztowicz i Car, przyjechali ponownie do sejmu do mieszkania marszałka Rataja i wręczyli mu formalny dekret o zwołaniu sejmu.

W kilka minut później poprzedzani przez sekretarza marszałka sejmu p. Dwornickiego, delegaci udali się do budynku senatu, jednakże p. Trampczyński nie był obecny.

Stwierdzono, że marszałek bawi w reursie obywatelskiej. Na życzenie ministra Meysztowicza sekretarz Dwornicki odszukał telefonicznie p. marszałka i poprosił do aparatu.

— Tu Meysztowicz — rozpoczął p. minister. — Przyjechaliśmy z szefem kancelarii cywilnej aby wręczyć panu marszałkowi dekret o zwołaniu senatu. Jest godzina 11,40.

Stwierdzam przy świadkach, że pan marszałek został powiadomiony w terminie konstytucyjnie przepisany.

— Przyjmuję do wiadomości—oświadczył marszałek Trampczyński — i proszę o złożenie aktu na moim biurku w senacie.

Wszystkim formalnościom stało się zadość.

O godz. 11,59 minister Meysztowicz i dyrektor Car opuścili sejm.

Ze strony poinformowanej otrzymaliśmy obszernie wyjaśnienie wypadków w związku z ogłoszeniem dekretu niemal w ostatniej minucie przed upływem terminu konstytucyjnego.

Wobec propozycji marszałka Rataja aby p. prezydent osobiście otworzył sesję, premier marszałek Piłsudski, z upoważnienia prezydenta zaprosił p. Rataja do opracowania ceremoniału otwarcia sesji i przygotowania sali sejmowej, sam zaś zajął się przygotowaniem zarządzeń związanych z przejazdem uroczystym p. prezydenta z Zamku na ul. Wiejską i z powrotem.

Daty jednak 31 października nie udało się utrzymać. Kładąc jednak nacisk na dotrzymanie terminu konstytucyjnego, premier listem wysłanym wczoraj o godzinie 5,30 po poł. rzekł się odpowiedzialności, gdyby nie mógł tego terminu dotrzymać.

Dekret prezydenta umieszczono w nr. 252 „Monitora“ z datą 31. X., który o godz. 23, m. 45 w nocy ukazał się jako nadzwyczajne wydanie.

Termin i forma otwarcia sejmu w listopadzie — jak głosi komunikat — mają być przedmiotem pertraktacji premiera z marszałkiem sejmu.

Zamach na Mussoliniego.

Młody chłopiec przedarł się przez kordon policji i strzelił doń z odległości jednego metra.

Dyktator włoski wyszedł bez szwanku.

Sprawca zamachu otrzymał 14 ran sztyletem i uduszony został przez tłum.

Rzym, 1 listopada

W niedzielę, gdy Mussolini brał udział w uroczystości poświęcenia nowego stadionu, dokonano na niego zamachu. Młody chłopiec, nie zwracający uwagi swoim wiekiem, przeszedł kordon policji i podszedłszy do Mussoliniego, strzelił do niego z odległości jednego metra. Kula odbiła się jednak o order 5-go Mantua. Mussolini został nleknęty. Tłum przerwał kordon policji i rzucił się na sprawcę zamachu, który został zmasakrowany. Oględziny lekarskie stwierdziły śmierć z powodu zaduszenia i 14 ran, zadanych sztyletem. Prócz tego, na ciele chłopca stwierdzono wielką ilość obrażeń, które zupełnie uniemożliwiły rozpoznanie jego.

Mussolini zachował najzupełniejszy spokój i oświadczył, że nic mu się nie stało. Następnie rozkazał, aby uroczystość odbywała się w dalszym ciągu. Przed odjazdem na dworzec dokonał Mussolini przeglądu batalionu marynarskiego.

Zdemolowanie redakcji.

Rzym, 1 listopada.

(ATE) Na wiadomość o zamachu na Mussoliniego tłum rozrósł w Medjolanie redakcję pism „Awanti“ i „Unita“. Socjalistycznego deputowanego Battestiego schwytał tłum i pobit go dotkliwie.

Kim jest sprawca zamachu?

Rzym, 1 listopada.

(ATE) Sprawcą zamachu na Mussoliniego był 15-letni chłopiec Mateo Zamboni, syn zamożnego księgarza, współwłaściciela drukarni w Bolonii. Stwierdzenie osoby sprawcy zamachu zawdzięcza się przypadkowi: ojciec, który pozwolił pójść mu na wycieczkę, zaniepokojony jego dłuższą nieobecnością, zwrócił się do policji. Policja pokazała ojcu zwłoki sprawcy zamachu na Mussoliniego, który został w ten sposób rozpoznany.

ny, iż znaleziono przy nim medal pamiątkowy.

Depesza króla.

Rzym, 1 listopada.

(ATE) Wiadomość o zamachu na Mussoliniego i o szczęśliwym ocaleniu dyktatora przysłała do Rzymu późnym wieczorem. Wszystkie ulice zostały natychmiast udekorowane chorągiewkami i iluminowane. Król wysłał telegram do Mussoliniego, gratulując mu i wyrażając oburzenie z powodu zamachu.

Policja nie będzie zmilitaryzowana, lecz zreorganizowana według wniosków specjalnej komisji.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Przez ministerstwo spraw wewnętrznych opracowany jest obecnie projekt rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji policji państwowej.

Rozporządzenie to ostatecznie ma uregulować organizację policji państwo-

wej i stanowić ostateczną podstawę prawną tej organizacji.

Zasady projektu są oparte na dotychczas obowiązującej ustawie o policji, przyczem uwzględnione są wnioski, opracowane w swoim czasie przez „komisję trzech“.

Wszelkie pogłoski o militaryzacji policji są zupełnie bezpodstawne.

Wiadomości bieżące.

LISTOPAD
2
WTOREK

Dzisiaj Dzień zaduszny
lutra: Huberta
Wschód słońca o g. 6.15
Zachód o g. 4.25
Wsch. księżycy o g. 6.46
Zachód o g. 9.57
Długość dnia 10.10
Ubyło dnia 6.34

Nowy komendant miasta Łodzi.

Jak się dowiadujemy, w związku z przeprowadzoną reorganizacją służby w garnizonach wojskowych, wprowadzone zostały dwie kategorie wojskowej służby dyscyplinarnej i bezpieczeństwa, a mianowicie, w większych miastach komendy miasta, w mniejszych zaś oficerowie placu. W związku z tym cały szereg oficerów otrzymał nominacje służbowe. Ponieważ Łódź należy do kategorii miast większych, otrzymała ona komendę miasta. Komendantem miasta Łodzi został mianowany pułkownik Cieński. (W.)

Dzisiaj można zdobyć 25 000 dolarów.

W dniu dzisiejszym o godz. 10 rano odbędzie się w sali konferencyjnej min. skarbu ciągnięcie premijowej pożyczki dolarowej (dolarówki). Ogółem rozlosowanych będzie 57 premii na ogólną sumę 25 tys. dolarów. Największa wygrana wyniesie tym razem 8 tys. dolarów. Pozatem będą: 1 premia 3 tysiące dolarów, 5 premii po 1 tys. dolarów, 10 premii po 500 dolarów i 40 premii po 100 dolarów. (E)

Konferencja sprawozdawcza pracown. umysłowych

Wczoraj wieczorem powróciła do Łodzi delegacja pracowników umysłowych w osobach pp. Hejnowskiego, Dziarnskiego, Ładewskiego i Krauzego, która brała udział w obradach zjazdu pracowników umysłowych w Warszawie. Na zjeździe tym zapadł szereg uchwał w sprawach, posiadających dla rzeszy pracowników Łodzi doniosłe znaczenie. W związku z tym zjazdem odbędzie się konferencja pracowników umysłowych Łodzi, na której omówione zostaną wyniki zjazdu warszawskiego i plany dalszej akcji pracowników w Łodzi. (E)

LUCYNA MESSAL w ŁODZI.

Znakomita gwiazda sceny polskiej Lucyna Messal wystąpi w piątek dnia 5 oraz w niedzielę, dnia 7 listopada w sali Filharmonii na czele własnego zespołu w niezmiernie interesującej nowości z repertuaru Warszawy, melodyjnej operze komicznej Straussa, p. t. „Teresina i Napoleon” w 3 aktach. Rola Teresiny, w której artystka przez szereg wieczorów czarowała Warszawę, należy bezsprzecznie do jej najlepszych kreacji, w której zalety wokalne, wdzięk oraz precyzja w interpretacji stylowej postaci Teresiny, dają możliwość ujawnienia całego bogactwa sztuki aktorskiej. Partnerami artystki będą artyści o ustalonej sławie, ulubieńcy Warszawy. Zespół składa się z 26 osób. Kapelmistrz Stanisław Nawrot. Początek o godzinie 8.30 wieczorem.

PIERWSZY PORANEK MUZYCZNY ORKIESTRY FILHARMONICZNEJ.

W niedzielę, dnia 7 listopada o godzinie 12 w południe odbędzie się w Filharmonii pierwszy poranek muzyczny Orkiestry Filharmicznej pod dyr. Teodora Rydera. Poranek ten będzie poświęcony muzyce polskiej i jako solistka wystąpi Janina Korolewicz-Waydowa, znakomita artystka operowa. Program tego poranka zapowiada następujące utwory: Moniuszko: Uwertura „Bajka”, Pieśni Polskie Paderewskiego, Zelenkiego, Karłowicza, Chopina, Muzykę baletową z op. „Hrabina” Moniuszki oraz szereg arji operowych. Bilety od 1 zł. już nabywać można w kasie Filharmonii.

za dacie tylko mydła **MUNKA!**
Telefon 44-76.

ś. p.
Jan Izydor Mendelson-Miliński
opatrzony św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dnia 31 października 1926 roku, przeżywszy lat 68.
Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 2 listopada 1926 roku o godz. pół do pierwszej z domu przy ul. Andrzeja 43 na Stary Cmentarz katolicki, o czym zawiadamiają
ZONA I RODZINA.

Uczczenie pamięci bojowników o wolność 1905 r.

Z okazji Dnia Zaduszego, Stowarzy szenie b. więźniów politycznych w Łodzi, urządziło w dniu wczorajszym uroczystość ku uczczeniu pamięci poległych w 1905 roku w walce z caratem.

O godz. 10 rano odbyła się w lokalu stowarzyszenia, przy ul. Piotrkowskiej 109 ogólna zbiórka, poczem sformowany został pochód i ze sztandarem na czele ruszył ulicami Piotrkowską, Konstancyńską do Polesia Konstancyńskiego na groby poległych. Tam zebrani usta-

wili się w szwobok i nastąpiły okolicznościowe przemówienia.

Piękne mowy wygłosili b. prezydent miasta Aleksy Rzewski, wiceprez. Wojewódzki, mecenas Piotr Kon oraz przedstawiciel niezależnej partii socjalistycznej Klimaszewski.

Mówcy wspomnieli bohaterską śmierć bezimiennych bopowników o wolność, i skreślili piękny obraz walk z przemocą rosyjską i caratem. Po odśpiewaniu pieśni zebrani, w podniosłym nastroju, wyruszyli z powrotem ku miastu. (W.)

Wiadomości sportowe

Turyści—Ruch 2:2. Turysci—Pogoń 3:0.

Katowice, 1 listopada

Rozegrane w dniu 31 października zawody o mistrzostwo Polski w grupie Łódź — Poznań — Górny Śląsk, przyniosły łodzianom zupełnie zasłużony rezultat remisowy. W pierwszej połowie gra z lekką przewagą Ruchu, którego atak wykorzystał błędy obrony Turystów i zdobył 2 bramki. W drugiej połowie stała przewaga łodzian, którzy wykazali wiele swych dobrych walorów, byli też o klasę lepsi od miejscowych. Gra nadzwyczaj emocjonująca i nerwo-

wa. Turysci grali pechowo nie wykorzystując wiele murowanych pozycji.

Bramki zdobyli dla Ruchu: Sobota i Kenig, dla Turystów St. Kubik i Herman.

W drugim dniu Turysci spotkali się z miejscowym K. S. Pogoń, którego drużynę zwyciężyli lekko 3:0 (1:0), przy czym na wyróżnienie zasługuje fakt, że grali oni z 4 rezerwami. Wyróżnili się Wieliszek, Hermans i Michalski. Nadmienić należy, że w 10 min. Marczewski został kontuzjowany, zastąpił go Kosiński.

Warta — Polonia 3:2 (1:0).

Poznań, 1 listopada

Rozegrane tu zawody o mistrzostwo Polski (finałowo) przyniosły zupełnie zasłużone zwycięstwo gospodarzom, którzy jeszcze w II-iej połowie prowadzili

3:0. Bramki zdobyli: Szubert, Staliński i I samobójczy; dla Polonii: Alasewski i Grabowski z karnego. Sędziował p. Rutkowski.

Reporter aż do śmierci.

Nawet urlop nie ugasił jego zawodowej gorliwości.

W paryskim tygodniku literackim „Candide” znajdujemy następujący felietonik pióra Adrien Vely.

„Ravinel, król reporterów, był na urlopie. Stojąc na peronie i czekając na swój pociąg, oddychał z ulgą i zadowoleniem. W ciągu miesiąca nie ma potrzeby uganiać się za wiadomościami, wywiadami i chodząc na inauguracje i wystawy! Miesiąc życia takiego, jakie woda inni czytelnicy! Miesiąc wypoczynku!

Hałas pociągu, wjeżdżającego pod wysoką halę dworca obudził go z zamyślenia. Był to pociąg z urlopowymi żołnierzami. Z krzykiem wysypali się z wagonów i śpiewając wesoła piosenkę uszykowały się do opuszczenia stacji. Piosenka, która śpiewali wyraźnie zawierała tekst obrażający honor męzowski zawiadowcy stacji: „...Och ten zawiadowca, ten zawiadowca stacji!” — wyli żołnierze, nie zwracając uwagi na to, że bohater ich spaceruje w urzędowej czapce po peronie.

W reporterze obudziła się nagle jego zawodowa żyłka. Czy nie ciekawe byłoby dowiedzieć się co też myśli sobie taki zawiadowca, słysząc co śpiewają o jego żonie?

Niewiele myśląc, Ravinel dogonił urzędnika i spytał:

— Słowa tej piosenki nie odnoszą się chyba do pana osoby

— Jakże słowa? — spytał zawiadowca.

— No, te, które śpiewają żołnierze o zawiadowcy...

— Ach, cóż mi to może obchodzić! — odparł urzędnik — jestem tylko pomocnikiem zawiadowcy!

Ravinel nie spodziewał się takiej odpowiedzi. Usłyszawszy ją, już miał zrezygnować ze swej ankiety, gdy nagle ujrzał stojącego nieruchomo na peronie drugiego urzędnika kolejowego w czapce. Był on starszy i grubszy od pomocnika, a więc zapewne był samym zawiadowcą. Reporter zbliżył się do niego i spytał:

— Przepraszam pana. Czy pan jest zawiadowcą stacji?

— Tak proszę pana.

— Chciałbym prosić pana o pewne małe wyjaśnienie: jakich uczuć doświadczają pan, słysząc tłum śpiewający o panu nieprzyzwoita piosenkę?

— Mój Boże, — odparł zawiadowca — śmiesz mi to, gdyż w rzeczywistości słowa te odnoszą się nie do mnie, tylko do mego pomocnika, który wcale tego nie podejrzewa. Rozumie pan.

— Rozumiem, odparł reporter.

Inny na miejscu Ravinela poprzestałby na tych dwóch odpowiedziach, ale on nie rzucił tak szybko rozpoczętej ankiety.

Wszedł więc do biura, gdzie zgromadzeni byli kontrolerzy kolejowi i rzucił im pytanie:

— Panowie, którego z urzędników: zawiadowcę czy pomocnika zdradza żona?

Kontrolerzy zaś, odpowiedzieli jednogłośnie:

— Jednego i drugiego!

„Piłsudski a Mussolini”.

Odczyt Wacława Sieroszewskiego.

W niedzielę 31 ub. m. wygłosił znakomity pisarz Wacław Sieroszewski w teatrze miejskim przy ul. Cegielnianej świetną prelekcję, w której zanalizował znaczenie historyczne Józefa Piłsudskiego i Benito Mussoliniego na tle współczesnych prądów politycznych, gospodarczych i społecznych.

— Wielkie postacie historyczne, jednostki niepospolite i ich działalność zrozumieć można tylko na tle zbiorowych wystąpień mas, które muszą dla działania posiadać przywódców. Przywódcy tacy jak Mussolini i Piłsudski posiadają niesłychaną zdolność wyczuwania tych nastrojów zbiorowych mas, mają oni nie jako w sercu antenę, przy pomocy której chwytają te nastroje i stają się ich najgłębszymi wyrazicielami.

Taką właśnie antenę posiada Mussolini, który sam wyszedł z ludu, znał przez to jego psychę zbiorową, wyczuwał dążenia społeczeństwa w pewnych przemowionych doniosłych momentach. Po raz pierwszy jest wyrazicielem tego nastroju podczas wojny, gdy on, skrajny socjalista, przeciwstawiający się ewolucyjnej taktyce parlamentarnych członków partii socjalistycznej — podejmuje gorąco hasła interwencyjne, udziału Włoch w wojnie europejskiej po stronie Francji, w obronie zagrożonej przez Germanję kultury romańskiej.

Mussolini, wyznawca hasel klasowych, przeciwnik idei patriotyzmu i narodowości — zdaje sobie sprawę, wraz z całym społeczeństwem włoskim, iż wojna na ta jest starciem dwóch wrogich sobie konstrukcji kulturalnych, społecznych, politycznych, gospodarczych, iż jest to walka idei zmechanizowanego państwa z ideą wolnościowego rozwoju kultury łacińskiej i życiowego entuzjazmu.

Po wielkiej wojnie, gdy rozprzężenie i kryzys dotknął Włochy — Mussolini po raz drugi wyczuł nastroje zbiorowości włoskiej, łaknącej wewnętrznych spokoju i stabilizacji gospodarczej. Wówczas właśnie zrealizował po raz pierwszy koncepcję partii, zorganizowanej na wzór wojskowy, tworząc zastępy faszyistów, przy pomocy których mógł dokonać marszu na Rzym i stanąć na czele Włoch.

Józef Piłsudski jest od zarania swej wczesnej działalności społecznej wyrazicielem tych warstw społeczeństwa polskiego, które w czynnym wystąpieniu widziało jedyną drogę, wiedzącą do wyzwolenia. Był on wyrazicielem hasel protestu w okresie zupełnego upadku ducha i zwątpienia. Na dziesięć lat przed Mussolinim organizuje on partię, opartą o koncepcję POW, z której wzór biera po wojnie Niemcy przy organizowaniu Reichswehry, która daje im 11 milionów gotowego do walki żołnierza.

Dzisiaj wreszcie jest Piłsudski wyrazicielem dążeń odrodzenia moralnego narodu, jego kulturalnego i społecznego zjednoczenia. W wysiłkach swych oparł się on na armii, która jest niejako kościeniem narodu, tą jego częścią, która zdala od partyjnych swarów życia politycznego, wiernie stoi na straży narodowych cnót, tradycji i ideałów. (E)

TEATR MIEJSKI.

Dzisiaj, wtorek, po raz przedostatni na przedstawieniu wieczorowym „Ballady na”, która raz ostatni dana będzie w czwartek.

We środę i piątek — „Rewizor”. W sobotę wznowienie komedji Kiedrzyńskiego „Kobieta, wino, dancing” z Miłą Kamińską w głównej roli kobiecej.

TEATR POPULARNY.

Dzisiaj wieczorem drugie przedstawienie w bieżącym sezonie dla zrzeszeń robotniczych po cenach najniższych 40, 60 i 80 gr. Na dzisiejszym spektaklu dany będzie wzruszający melodramat w 8-ciu obrazach p. t. „Dwaj malcy”.

JUTRZEJSZY KONCERT ŚLIWIŃSKIEGO.

Jutro, w środę o godz. 8.30 wieczorem odbędzie się w Filharmonii zapowiadany koncert Józefa Śliwińskiego. Po koncercie łódzkiego artysta wyjeżdża do Paryża, gdzie zaproszony został na szereg koncertów Chopinowskich. Pan Józef Śliwiński grać będzie w Łodzi tylko jeden raz w sezonie bieżącym i będzie to 7-my koncert z cyklu „Wielkich Mistrzów”. Artysta wybrał tym razem dla Łodzi arcyciekawy program. Bilety sprzedaje kasa Filharmonii.

CASINO

Dzisiaj powtórzenie premjery tytanicznego dzieła filmowo-muzycznego

Kawaler Srebrnej Róży (Der Rosenkavalier)

osnutego na tle najpotężniejszej opery o tym samym tytule genialnego kompozytora społecznego **Ryszarda Straussa**

Główną rolę męską odtworza z niewzruszonym do-tychczas maistrą, piękny jak bóg miłości

JACQUE CATELAIN

Główną zaś rolę kobiecą, powabną, będącą uosobieniem wdzięku

HUGUETTE DUFOS

Oryginalna, pełna muzyka operowa w wykonaniu specjalnie dokompletowanej orkiestry symfonicznej pod dyr. L. KAN TORA będzie artystycznym uzupełnieniem tego bezsprzecznie najpotężniejszego filmu doby obecnej.

Początek przedstawień o godz. 4.30.

Grand-Kino

Dzisiaj wielka premjera!

NAPOLEON

(MALY KAPRAL.)

ZAWIADOMIENIE.

Bez przerwy atakowani osobiście, telefonicznie i telegraficznie, udzielamy odpowiedzi zainteresowanemu ogółowi, iż, niecierpliwie przez nasze miasto, oczekiwany I-szy łódzki film

„Dzwony Wieczorne“

demonstrowany będzie w naszym kino-teatrze już w najbliższej przyszłości.

Dyrekcja kino-teatru „LUNA“.

Ostatnie dni!

Kurjer Carski

Najpotężniejsze arcydzieło wytwórni francusk. wg. powieści Jules Verne'a p. t. „Michel Strogoff“ w wykonaniu

Iwana Mozzuchina, Natalji Kowanko, Wł. Gajdarowa i innych.

Początek seansów o 3-ej, 5.15, 7.30 i 10 wieczór.

Poszukuje się samodzielnego Majstra do wykończalni

towarów bawełnianych.

Sp. Akc. Przemysłu Bawełnianego B. Freidenberg
Piotrkowska Nr. 104.

Biuro Prośb i Porad ul. Pańska Nr 1

Złatwia wszelkie sprawy podatkowe i komunalne.
Uwaga: Między 2—5 po poł. udziela p. Hochberg informacji w sprawach podatkowych.

GABINETY KOSMETYKI LEKARSKIEJ

D-ra MARJI LEWINSONOWEJ
Cegielniana 6, m 3, tel. 43-63

Chor. skóry i włosów. Leczenie defektów cery. Specjalne masaż twarzy i ciała. Masaż odświeżający. Usuwanie włosów elektrolizą. Elektroliza. Elektrotęta. Solux
Godziny przyjęć od 10—7. Dla panów od 2—4.

Dr. med. **BRAUN**
Południowa Nr 23
tel. 40-26
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych Leczenie światłem (Lampa kwarcowa) Przyjmuje od 9—11 i od 5—8.

Dr. med. **STUPEL**
Szkoła Nr 12
Choroby skórne włosów, weneryczne i moczopłciowe Leczenie światłem (Rentgen lampa kwarcowa) Elektrotęta. Przyjmuje od 6—9 w. Panie od 12—3 pp

Dr. med. **LUBICZ**
Cegielniana 43
Tel. 41-32.
Choroby skórne, weneryczne moczopłciowe Leczenie sztucznym słońcem wyżywem. Przyjmuje od g. 8 do 10 rano i od 5—8 w.

Rutynowana nauczycielka

udziela lekcji angielskiego pojedynczo i w kompletach
MANDELTORTOWA,
Pomorska 22, front I p.

BRYLANTY

złoto, srebro, perły zęby sztuczne nawet połamane oraz
KWITY LOMBARDOWE
kupuje i płaci o 50 proc więcej niż wszędzie.

M. LEWIN Piotrkowska 41, sklep fr.

Światło elektryczne w ciągu 5 dni!

Instalacje elektrycznego oświetlenia skutecznie szybko i akuratnie na dogodnych warunkach (na wkse lub na raty)

Zakład Elektrotechniczny
Piotrkowska 44 (w podwórzu)
Uwaga: Przyjmuje się wszelkie reperacje

Do sprzedania

samochód ciężarowy
„Presto“ 2 ton. na chodzie Kilińskiego 210.

Warszawski Magazyn

OBUWIA
J. NAGLERA
PIOTRKOWSKA 103
poleca bogaty wybór najnowszych modeli ze skór zagranicznych.

Zdolni kolarze

między poszukiwani. Zgłaszać się Wólczajska 224 u Braci Eckstein

Drzewo OPALOWE (w odpadkach) po 4 gr. klg. przy odbiorze do 500 klg. powyżej 500 klg. 3 1/2 grosza za klg. sprzedaje loco skład sp. akc. Ma's Jakubowicz ul. ZEROMSKIEGO Nr 90 (Pańska)

Frontowy lokal handlowy od Piotrkowskiej Nr 1 do Andrzeja w numerach nieparzystych od 800 do 1000 rb, rubli rocznie, ew. lokal z pokojem i kuchnią do 1400 rb rocznie jest poszukiwany, Oferty do adm. „Republiki“ sub. A, Z

Zgubiono broszkę, wysadzana brylantami i 2-ma perełkami (brak jednej) w drodze z ul. Piromowicza (Olginska) przez Narutowicza, Kilińskiego i Cegielnianą Uczelwy znalazca zechce zwrócić za wynagrodzeniem właścicielowi Cegielni na 53 m. 52

Sidol CZYŚCI METALE
SZYBY, LUSTRA, SZKŁO I MARMURY
OLŚNIEWAJĄCO.

Dr. **L. Prybuiski**
powrócił.
Zawadzka Nr 1. Telefon Nr. 25-38
Choroby skórne włosów, weneryczne i moczopłciowe (leczenie światłem Lampa kwarcowa i promieniari Röntgena. Przyjmuje od 9—2 i od 5—8 Dla pań od 4—6 Oddzielna poczekalnia.

Dr med **S. KANTOR**
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych i włosów Gabinet Röntgena i światło-leczniczy ul. Piotrkowska 144 róg Ewangelickie Tel. 29-45. Przyjmuje: od 5—6-8 Dla pań oddzielna poczekalnia od 5-6 pp

Dr. med. **L. PIKIELNY**
Choroby nerek, pęcherza i dróg moczowych. Przyjmuje od 4—6
NAWRÓT 3
Telefon 19-90.

Nauczycielka języka francuskiego **R. Dudowska** wznawia lekcje pojedyncze i w grupach ulica Pańska 42 od godz. 2—4-ej

POKÓJ umeblowany z wszelkimi wygodami przy inteligentnej rodzinie do wynajęcia od 1-go stollpada. Al. Kościuszki 57, m. 18, między 12—2 g

Ogłoszenia drobne ganna ndziela ko repetycji niemieckiego S enkiewicza 65 m. 48

Inteligentna panna poszukuje kandydaci zna się również na gospodarstwie Wiadomość Adwok. Goldring Potuldnowa 9. 2X1

English Lessons tel. 2-52 Piotrkowska 64 m 3 l p. front 4

Inteligentny młodzieniec poszukuje posady w charakterze inkasenta ekspedjenta lub kmi ojażera na zdanie może złożyć kilkaset zł kaucji Oferty sub D.

Żadne mieszkanie i pokojowe z kuchnią oraz sklepy od zaraz do wynajęcia ul. Petersburska 11 vis a vis Kilińskiego 8

Żagielna książeczka wojskowa wydana w P.K.U. w Łodzi na imie Jozeta Skarżyckiego. 30,31X 2X1

Pokój frontowy, siolneczny, umeblowany dla solidnego pana do wynajęcia ul. Wólczajska 37, m. 17, od 2 do 4-ej po południu 2

Poszukuję pokoju niemeblowanego z oddzielnym wejściem z kwatki schodowej. Cena ubole na. Oferty sub „Gloria“

Maszyna do pisania Underwood ze a ołkiem prawie nowa oraz kasa ogniotrwała Zinkiego do sprzedania na wychylnast Wiadomość Kilińskiego 95 m. 9

ddam 5 m esieczną dziewczynkę nie chcąc na własność wiad. Przekaz. Pomoiska 15)

Ogłoszenia. ZWYCZAJNE 3 gr. za wiersz milimetr (na stronie 10 szpalt). W TEKSCIE 40 gr. za wiersz milimetr (na stronie 4 szpalt). NEKROLOGI i NADESLANE 30 gr. za wiersz milimetr (na 4 szpalt). Zaręczynowe i zaślub. po tekście 10 złotych. Zamiejscowe o 50 proc. Zagraniczne o 100 proc. Odnoszenie do domu 30 groszy miesięcznie (drożej). Za terminowy druk ogłoszeń admin. nie odnowiada. Drobne 10 gr. Poszukiwanie pracy 5 gr. Najmniejsza 30 gr.